

gaaet som lurmærket Smør, ikke kan udtages af Blikdaaserne og pakkes i Fustager og i heldigste Tilfælde kun kan sælges som „Skrabesmør“.

Denne Betegnelse af Smør er i øvrigt lidet heldig, idet hvad man hidtil kaldte Skrabesmør bestod i en mer eller mindre beskadiget Vare, saasom Smør, der er blevet snavset ved, at Pergamentpapiret er blevet sprængt under Tareringen, eller Smør, der er blevet skrabet af Smørklumpen, fordi denne ved Henstaaen var muggen. At karakterisere det danske Smør, som under det ovennævnte Forhold er blevet udtaget af Daaserne og ompakket i Fustager, som „Skrabesmør“, betyder kun et meget stort Tab for det Firma, der maa se sig nødsaget til at gøre denne Operation for at klare sit Lager ud.

Det at skulle være nødsaget til at tage Smørret ud af Blikdaaserne og pakke det i Fustager igen vil i hvilket som helst Tilfælde være en tabbringende Forretning for hvem der gør det, og det Tab bør ikke forøges derigennem, at Loven paabyder, at saadant Smør skal sælges som „Skrabesmør“.

I Tilfælde, hvor saadan Ompakning maatte finde Sted, bør der derfor gives Pakkeforretningerne en Lejlighed til ved Ansøgning hos Autoriteterne i hvert enkelt Tilfælde at faa Tilladelse til at udpakke saadant Smør, naar de godtgøre, at Smørret i Blikdaaserne er lurmærket Smør, og disse maa da være berettigede til hos Kontrollen at faa udleveret Kontrolsedler til at paakløbe de saaledes fyldte Fustager.

Lovens § 16 bør derfor have følgende Tilføjelse: „Herfra undtages dansk Smør, som er ompakket fra hermetisk lukkede Daaser“.

§ 27. Skulde det Tilfælde forekomme, at et Firma her i Landet pakker udenlandsk Smør i Blikdaaser og lader disse udenfor Landet forsyne med Etiketter, som enten skjule det lovbefalede Mærke „ikke dansk“ eller fremstiller Produktet som dansk, eller ved deres Indskrift giver Konsumenterne den Tro, at Smørret er dansk, bliver Retten til at pakke Smør — dansk eller udenlandsk — at fratage vedkommende Firma, ligesom et saadant Firmas Etiketter da ikke kunne overdrages til et andet Firma. Skulde det oplyses, at en udenlandsk Køber gør noget saadant uden den herværende Pakkers Vidende, saa er det danske Firma pligtigt til at afbryde Forbindelsen med en saadan Køber, for straks at forhindre slig Misbrug, og saa snart et saadant Tilfælde er kommet til dets Kundskab, er det pligtigt til at give Autoriteterne Meddelelse om, at et saadant Misbrug har fundet Sted. Dansk Smør saavel som udenlandsk kan kun eksporteres herfra med Etiketter, der ere indregistrerede heri Landet. Dette sidste for at forhindre forskellige Manipulationer til Skade for vort danske Smør.

Minimumsstraffen 500 Kr. bør forhøjes til 2,000 Kr., da den er for lille i Forhold til Fordelen, som kan have ved sligt Bedrageri.

§ 29. Da Pakkerne af Smør i Blikdaaser — paa Grund af at denne Forretning ikke passer vel med Eksport af Smør i Fustager — saa godt som alle købe deres danske Smør fra Eksportører af Smør i Fustager eller fra Smøreksportforeninger, saa vilde de blive meget uheldigt stillede, hvis Mejeriernes Ansvar for Vandindholdet i Smørret bortfaldt, saa snart som dette gaar over paa anden Købers Haand.

Meget ofte køres Smørret direkte fra Jernbane eller Dampskib til Pakkernes Kældere, saaledes at der slet ikke er Lejlighed at undersøge dette, forinden det gaar over i anden Købers Besiddelse.

Derfor bør Bestemmelsen om, at Mejeriet kun er ansvarligt for den begaaede Overtrædelse, saa længe som Smørret befinder sig i første Købers Kælder, udgaa.

København, 17. Marts 1911.

Med Ærbødighed

L. E. Bruun.

Til
Landstingsudvalget angaaende Lovforslaget om Handel med Smør m. m.